

ИЗКУСТВОТО Е КОСМОС

проф. д-р Марио Хосен

На 18.12.2017 г. в голямата зала на Драматичен театър Пловдив се проведе станалият традиционен Новогодишен концерт на КЦМ. Тази година той беше под мотото на музикалния проект с международно участие „Джазът среща класиката и тангото”. Чрез изпълнената до краен предел зала отново стана видим интересът на отзивчивата пловдивска публика към стойностното и професионално ангажирано изкуство. Творческият екип (Марио Хосен – цигулка, Клаудиуш Баран – бандонеон, в момента декан на инструменталния факултет на Музикалния университет „Фридерик Шопен” във Варшава, Теодосий Спасов – кавал и Людмил Петков – пиано) представи (във втората част на концерта) „Четиригодишните времена на Буенос Айрес” от Астор Пиацола, две авторски пиеси от Т. Спасов и джаз стандарти от Джордж Гершуин, Джанго Райнхард, Луис Бонфа, Чик Къриа и др.

Голямата отговорност на артиста, как да предаде на публиката огромния космос от чувства, емоции и послания, които музиката носи в себе си и да я накара да мечтае в проекциите на свободния дух може да се защити единствено от хора, за които изкуството е призвание.

В следващите редове искам да отбележа ролята на пианиста Людмил Петков (доц. д-р в АМТИИ – Пловдив) при осъществяването на това музикално събитие.

Освен класически музикант със сериозна концертна биография, Людмил Петков е и кросоувър артист, който с пиетет и познание навлиза в различните музикални пространства. Пианистичната стабилност и свободна ориентация в различните музикални стилове му дава възможност

за тази светкавична реакция във всеки един момент, която е в основата на диалога като висше за ансамбловото музициране качество.

Л. Петков притежава самобитност и силна способност за внушение при пресъздаването на музикалните образи. Тънкото нюансиране и кадифеният му звук присъстват в едно цяло с рязкото експресивно изригване при джазовите импровизации. Прави впечатление как диапазонът на тази градация е съобразен с естествените за авторския замисъл граници. При личните ни контакти музикантът е споделял, че днешният свят е фрагментарен, някак си механично еднообразен в поривите си, загубили голяма част от същността на ренесансовия дух. Именно затова, изкуството като един от пазителите на най-добрите традиции в духовната същност на човека, задължава с висока степен на отдаденост всички, които са му се посветили.

За мен беше удоволствие да работя с този съдържателен музикант и съвместно с останалите ни прекрасни и именити колеги да дадем най-доброто от себе си в името на изкуството, като свещен пътеводител за чувствата и душата.